

Vergaderjaar 2012–2013

33 426

Wijziging van de Mediawet 2008 in verband met de verspreiding van televisie- en radio programmakanalen door middel van omroepnetwerken en omroepzenders en de vaststelling van de minimale omvang van het standaardpakket televisie- en radioprogrammakanalen

Nr. 21

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 juni 2013

In de eerste termijn van de plenaire behandeling van het wetsvoorstel tot wijziging van de Mediawet 2008 (33 426)¹ op 4 juni 2013 (Handelingen II 2012/13, nr. 90), heb ik toegezegd schriftelijk te reageren op een aantal aan de orde gestelde onderwerpen. Met deze brief voldoe ik aan die toezegging.

Het betreft de volgende onderwerpen:

1. Mediamonitor
2. Rode knop
3. Samenwerking RTV Noord-Holland en AT5
4. Reactie op ingediende amendementen (nrs. 10–20)

Ad 1. Mediamonitor

Ik heb goede nota genomen van de vragen en de zorgen die er in de Tweede Kamer leven en neem deze serieus. Ik ben dan ook voornemens om aan het Commissariaat voor de Media te vragen in de Mediamonitor extra aandacht te besteden aan:

- de diversiteit binnen een standaardpakket per pakketaanbieder;
- de onderlinge verschillen tussen de standaardpakketten van de verschillende aanbieders;
- de diversiteit van het totale digitale aanbod (dus alle pakketten) van de pakketaanbieders.

Het rapporteren in de jaarlijkse Mediamonitor waarborgt dat er grondig naar de gevolgen van de voorgestelde wijzigingen zal worden gekeken. Bij

¹ Het wetsvoorstel tot wijziging van de Mediawet 2008 in verband met de verspreiding van televisie- en radioprogrammakanalen door middel omroepnetwerken en omroepzenders en de vaststelling van de minimale omvang van het standaardpakket televisie- en radioprogrammakanalen (Kamerstuk 33 426).

de Mediamonitor gaat het om het onderzoek genoemd in artikel 7.21 van de Mediawet 2008. Dat artikel bepaalt dat het Commissariaat is belast met het onderzoek naar ontwikkelingen ten aanzien van concentraties en financieel-economische omstandigheden op de nationale en internationale mediamarkten en de gevolgen daarvan voor de pluriformiteit en onafhankelijkheid van de informatievoorziening. Het Commissariaat rapporteert jaarlijks over zijn bevindingen en maakt deze ook openbaar.

Ik hoop met deze toezegging uw zorgen op dit punt te hebben weggenomen.

Ad 2. Rode knop

De veranderingen in het medialandschap zijn de afgelopen jaren in een versnelling gekomen. Zo kijken steeds meer mensen naar hun favoriete programma's waar en wanneer zij dat willen. De toegang tot programma's en bijbehorende diensten is sterk stijgende. Een van de actuele thema's is de vraag wie de rode knop op de afstandsbediening beheerst. Deze rode knop staat in de discussie synoniem voor de toegang tot allerlei achterliggende diensten. Dit kunnen verschillende services zijn, zo kan worden gedacht aan het lezen van het laatste nieuws, weer, verkeer, toegang tot een (gepersonaliseerde) gids, fragmenten en programma's. Ook diensten zoals amber alert en automatische gebarentaal behoren tot de (toekomstige) mogelijkheden.

Al deze nieuwe diensten vormen een toevoeging aan het bestaande aanbod. Het is belangrijk dat deze diensten de kijker bereiken. Naast de omroepen bieden ook pakketaanbieders content aan, bijvoorbeeld met video on demand diensten. Ook televisiefabrikanten als Sony en Samsung bieden eigen content aan, evenals Google en Apple. Er dienen zich ook nieuwe spelers aan die de Nederlandse markt willen betreden. Allemaal willen ze maar één ding: de kijker bereiken. Ik hecht er aan dat er voor deze diensten – ondanks toenemende concurrentie – voldoende mogelijkheden zijn om naast elkaar te bestaan.

Een van de termen voor dit «nieuwe televisie kijken» is interactieve televisie. Ik doel hiermee in deze brief op de diensten die via de pakket-aanbieders worden aangeboden. Deze diensten zijn relatief nieuw. Vanaf 2004 is door de pakketaanbieders geïnvesteerd in interactieve set-top-boxen die in toenemende mate toegang geven tot allerlei informatie en content. Vanaf 2010 is de interactieve dienstverlening van de pakketaanbieders uitgebreid naar pc, tablet en smartphone. De pakketaanbieders bieden deze diensten over hun eigen netwerk onder de rode knop aan. Met de recente opkomst van smart tv's zijn er ook interactieve omgevingen bijgekomen via portals op de televisie die gebruik maken van het internet. Met nieuwe technologie is het nu (anno 2013) voor het eerst mogelijk diensten te ontwikkelen die het omroepsignaal van de pakket-aanbieder combineren met een interactieve omgeving (van de omroep zelf) op het televisietoestel of een ander apparaat dat deze techniek ondersteunt.

Op deze manier kunnen consumenten door de omroep vanuit de televisie-uitzending worden meegenomen naar een achterliggende omgeving die verdiepende informatie biedt, of bepaalde diensten mogelijk maakt. Door deze koppeling ontstaan er meer mogelijkheden voor de (publieke) omroep en hierin wordt ook in toenemende mate geïnvesteerd. Deze nieuwe diensten komen dus naast de bestaande interactieve dienstverlening van de pakketaanbieders te staan.

Sinds het voorjaar wordt door mij met verschillende partijen (omroepen en pakketaanbieders) overleg gevoerd over deze nieuwe diensten en technieken. Het is gebleken dat dit een technisch complex onderwerp is. Zoals gezegd bieden verschillende partijen «rode knop» content aan. Dit werkt allemaal (nog) niet naast elkaar en de werking ervan is helaas ook niet met één druk op de (rode) knop geregeld. De gevolgen hiervan voor mijn reactie op het amendement van Van Dam bespreek ik hierna (zie onder amendement 33 426, nr. 12).

Ad 3. Samenwerking RTV Noord-Holland en AT5

Het lid Jasper van Dijk (SP-fractie) stelde vragen over de samenwerking tussen RTV Noord-Holland en Amstel Televisie Vijf BV (AT5). Dit naar aanleiding van een bericht in de Volkskrant van 4 juni 2013, waarin werd gesteld dat de structuur van de samenwerking door het Commissariaat voor de Media niet is goedgekeurd waardoor deze samenwerking op losse schroeven zou komen te staan. In antwoord op deze vragen merk ik het volgende op.

Het bericht in de Volkskrant klopt niet. Ik stel voorop dat de samenwerking in AT5 zoals die vorig jaar zijn beslag heeft gekregen geenszins in gevaar is. De feiten zijn als volgt.

AT5 is een commerciële BV. AT5 verricht activiteiten voor publieke omroepen, maar ook commerciële activiteiten zoals het produceren van reclamefilmpjes voor (commerciële) derden. AT5 produceert onder meer het nieuwsprogramma van de Amsterdamse lokale publieke omroep. In mei vorig jaar heeft het Commissariaat toestemming gegeven aan RTV Noord-Holland en AVRO om samen met het Parool deel te nemen in de productiemaatschappij AT5. Los van deze deelneming wenst RTV Noord-Holland diverse andere diensten aan AT5 te verlenen in het kader van kostenbesparingen en efficiency. Het gaat om het verhuren van ruimte en om het verhuren van personeel en middelen ten behoeve van zakelijk management, ondersteunende diensten, productie, opname- en uitzendfaciliteiten, reclameverkoop en externe producties. Deze diensten worden op grond van de Mediawet 2008 aangemerkt als nevenactiviteiten van RTV Noord-Holland. Nevenactiviteiten moeten volgens de wet vooraf gemeld worden bij het Commissariaat en mogen pas uitgevoerd worden na toestemming van het Commissariaat.

Op 18 juni 2012 heeft RTV Noord-Holland de dienstverlening aan AT5 als nevenactiviteiten bij het Commissariaat gemeld. Onlangs, op 14 mei 2013, heeft het Commissariaat besloten alleen goedkeuring te verlenen voor het verhuren van kantoorruimte. De andere diensten voldoen niet aan de criteria op grond waarvan toestemming kan worden verleend. Personeel of middelen mogen uitsluitend worden verhuurd aan derden als deze activiteiten van beperkte omvang zijn en er geen mensen zijn aangenomen of middelen zijn aangekocht met het doel deze te verhuren. Bovendien moeten de activiteiten ook op marktconforme wijze worden verricht en ten minste kostendekkend zijn. Volgens het Commissariaat wordt niet aan de voorwaarden voldaan, met uitzondering van de verhuur van kantoorruimte dus.

De indruk dat een en ander voor betrokkenen uit de lucht komt vallen is onterecht. Het Commissariaat heeft er van het begin af aan op gewezen dat activiteiten zoals het detacheren van personeel en verhuur van ruimte en middelen niet onder de toestemming voor de deelneming vallen maar apart aangemeld en getoetst moeten worden. Het Commissariaat heeft dit al benadrukt bij de aanmelding en besluitvorming over de deelneming in AT5. Ook heeft het Commissariaat dit vermeld in het besluit van 3 mei

2012 over deze deelneming. Tijdens een hoorzitting op 26 juli 2012 over de aanvraag van de te verlenen diensten aan AT5 heeft het Commissariaat RTV Noord-Holland hier nogmaals duidelijk op gewezen.

RTV Noord-Holland heeft pro forma bezwaar aangetekend tegen het besluit van het Commissariaat om geen goedkeuring te verlenen. Op grond van de Mediawet 2008 mag RTV Noord-Holland pas met de nevenactiviteiten beginnen vanaf het moment dat daar toestemming voor is gegeven. RTV Noord-Holland heeft er echter voor gekozen om de nevenactiviteiten al eerder uit te voeren. Het Commissariaat heeft besloten nog geen boete of een last onder dwangsom op te leggen om ruimte te maken voor het vinden van een oplossing. Het Commissariaat is met RTV Noord-Holland in gesprek en er vindt op korte termijn een nadere hoorzitting plaats. Naar zeggen van het Commissariaat is er een passende oplossing te vinden.

Omdat dit een zaak is van het Commissariaat en ik wat dit betreft geen bevoegdheid heb, kan ik mij er niet in mengen.

Ad 4. Reactie op ingediende amendementen (Kamerstuk 33 426, nrs. 10–20)

Ik heb gemerkt dat er tijdens het debat en ook in de pers sprake was van enige onduidelijkheid over de rol van de consument bij het vaststellen van het digitale programmapakket. Voordat ik op de ingediende amendementen inga, wil ik graag proberen deze onduidelijkheid weg te nemen.

In de bestaande wet is er géén wettelijke invloed geregeld voor het digitale pakket. De programmaraden hebben alleen invloed op het analoge pakket. Om de consument een gevarieerd digitaal pakket te garanderen is het voorstel de wet aan te passen door het minimum aantal kanalen in het standaardpakket te verhogen van 15 naar 30. De consument kan invloed uitoefenen door van pakketaanbieder te wisselen. Sinds de introductie van digitale televisie en de opkomst van nieuwe pakketaanbieders hebben meer dan 2 miljoen huishoudens dat ook gedaan.

De navolgende tabel geeft feitelijk weer wat de huidige wet regelt, wat de praktijk is en wat er volgens het wetsvoorstel verandert.

ANALOG	Huidige wet	Huidige praktijk	Wetsvoorstel
Grootte pakket	Minimaal 15	25–30	Minimaal 15
Welke aanbieder	Kabel	Kabel	Alle infrastructuren
Invloed programmaraden	Over 8 zenders	Omslachtig en beperkte invloed	Geen
Aantal extra zenders	–	10–15	–
Bereik onder kijkers	–	16,3%	–
DIGITAAL	Huidige wet	Huidige praktijk	Wetswijziging
Grootte pakket	Minimaal 15	50–60	Minimaal 30
Welke aanbieder	Kabel	Alle infrastructuren	Alle infrastructuren
Invloed programmaraden	Geen	Geen	Geen
Aantal extra zenders	–	> 160	–
Bereik onder kijkers	–	83,7%	–

Dan volgt nu mijn reactie op de ingediende amendementen.

- **Kamerstuk 33 426, nr. 10. Amendement van het lid Jasper van Dijk (SP-fractie)**
Onderwerp: consumenteninvloed digitale standaardpakket

Reactie

Ik ontraad dit amendement.

Toelichting

Het lid Van Dijk stelt voor dat voor het digitale standaardpakket een vorm van consumenteninvloed wordt geïntroduceerd door middel van onderzoek en de instelling van zenderraden. In de huidige wet bestaat een dergelijk model niet, programmeraden gaan niet over het digitale pakket. Programmeraden hadden een functie op de analoge kabel waar schaarste een rol speelde en kanalen met elkaar moesten concurreren om überhaupt doorgegeven te worden. Die tijd is voorbij. Er is geen schaarste meer en de consument kan tegenwoordig kiezen uit vele thema- en nichekanalen. Met de introductie van een nieuw model van zenderraden wordt een complexe en kostbare structuur opgezet voor het digitale domein. Dit is een verzwaring ten opzichte van de bestaande wet én van de voorgestelde wetswijziging.

Het aantal van 30 kanalen is een bodemgarantie voor de consument zodat, in het geval het standaardpakket wordt uitgekleeft, hij altijd toegang blijft houden tot een gevarieerd televisieaanbod zonder dat hij duurdere pluspakketten moet afnemen. Ik acht het overigens niet waarschijnlijk dat een pakketaanbieder, indien hij zijn standaardpakket verkleint tot 30 kanalen, een oninteressant standaardpakket zal samenstellen. De consument zal dan zeker overstappen.²

Wat het lid Van Dijk naar mijn idee beoogt, is dat de pakketaanbieder verplicht wordt om bepaalde thema- of nichezenders die niet in het standaardpakket zitten alsnog door te geven in het goedkoopste pakket. Maar kenmerk van thema- en nichezenders is dat ze een beperkte doelgroep bedienen die daar ook vaak voor wil betalen. Dat blijkt ook uit de vele keuzepakketten die nu al bestaan, daarvoor is ruimte genoeg in het digitale domein. Daarnaast zijn er ook omroepen die juist in een pluspakket willen in verband met hun verdienmodel. Deze kun je niet verplichten om in het standaardpakket opgenomen te worden zonder hen te compenseren.

Een zenderraad gaat over de invulling van de vrije kanalen in het standaardpakket (30 kanalen minus de must carry kanalen). Een kabelpakketaanbieder zal in totaal bijna 200 kanalen moeten invullen om de digitale pakketten samen te stellen. Daartoe hebben de pakketaanbieders hun eigen klantenraden en marktonderzoeken. De kans dat een wettelijke zenderraad een kanaal adviseert dat niet al binnen deze 200 kanalen zit, lijkt mij zeer klein. Ik zie daarom geen rol voor een wettelijke structuur van aparte zenderraden.

- **Kamerstuk 33 426, nr. 11. Amendement van het lid Segers (fractie van de ChristenUnie)**
Onderwerp: mogelijkheid tot keuze voor pakket van maximaal 30 kanalen

Reactie

Ik ontraad dit amendement.

² Bij iedere wijziging van het pakket mag een klant zijn pakket opzeggen.

Toelichting

Het lid Segers wil een digitaal programmapakket introduceren van maximaal 30 kanalen. Het is aan de pakketaanbieder om bij de omvang van het standaardpakket rekening te houden met:

- zijn business model;
- onderhandelingen met omroepen;
- wensen van consumenten.

Ik vind het te ver ingrijpen in de ondernemersvrijheid om een maximum van 30 kanalen voor te schrijven. Daarom wordt in het wetsvoorstel alleen een minimumnorm opgenomen. Indien een consument bepaalde kanalen uit het programmapakket niet wilt ontvangen, zijn er genoeg technische voorzieningen op televisies en set-top-boxen om zenders te blokkeren, dan wel uit de zenderlijst te halen.

• **Kamerstuk 33 426, nr. 12. Amendement van het lid Van Dam (PvdA-fractie)**
Onderwerp: integrale doorgifte programmasignaal

Voor een algehele verplichting tot ongewijzigde en integrale doorgifte (het amendement Van Dam) is het m.i. op dit moment te vroeg. Er zijn technische, economische en juridische knelpunten die hier vooralsnog aan in de weg staan. Ook in Europa is de discussie pas net van start gegaan over wat er precies tot het omroepsignaal behoort.

Ik ontraad het amendement en ik zal dit hieronder toelichten.

Graag ga ik eerst in op de mogelijkheden. Er zijn enkele maatschappelijke diensten die dermate relevant zijn voor een grote groep mensen dat ze wettelijk kunnen worden geregeld. Het Europese kader biedt op dit specifieke punt, namelijk het verzekeren van toegang tot voorzieningen voor mensen met een beperking, ook de ruimte. Het zou dan gaan om de diensten *ondertiteling*, *gesproken ondertiteling* en *geautomatiseerde gebarentaal*. Ondertiteling is sinds jaar en dag via teletekst pagina 888 een vanzelfsprekendheid geworden. Door allerlei technische ontwikkelingen, zoals de introductie van set-top-boxen en insteekmodules (CI+), is het niet langer vanzelfsprekend dat deze teletekstpagina's kunnen worden opgeroepen. Dat is onwenselijk. Bij gesproken ondertiteling wordt een audiokanaal toegevoegd en wordt de ondertiteling voorgelezen.³ Hierdoor is men niet langer afhankelijk van aparte kastjes. Deze twee diensten zijn technisch relatief eenvoudig te implementeren. Ik constateer dat de werking van deze diensten niet bij elke pakketaanbieder even voortvarend wordt opgepakt. Tot slot zal binnenkort de dienst geautomatiseerde gebarentaal bij de televisiekanalen van de NPO beschikbaar komen. Er wordt dan in beeld gebarentaal getoond bij de programmering. Mij is verzekerd dat het mogelijk is deze dienst ook op de set-top-boxen van pakketaanbieders te laten werken. Het is dan aan de pakketaanbieder en omroep om dit technisch te laten slagen. Ook is deze dienst samen met de eerder genoemde ondertitelingsdiensten onomstreden en dient een belangrijk maatschappelijk belang.

Ik kom vervolgens bij een aantal technische, economische en juridische argumenten die nu in de weg staan aan een volledige integrale doorgifte van alle signalen. Ik licht deze hieronder toe.

³ De doorgifte van gesproken ondertiteling is belangrijk voor mensen die minder dan 4% zicht hebben (600.500 personen) en mensen met ernstige dyslectie (800.000 personen).

Vanuit de techniek zijn er meerdere knelpunten. De diensten van de pakketaanbieders en de omroep draaien momenteel niet naast elkaar. Het is het één of het ander. Hier lijkt op korte termijn geen verandering in te komen. Ook is het zo dat als een signaal doorgegeven wordt dit niet betekent dat de dienst werkt. Vroeger was de techniek vrij universeel, tegenwoordig worden er vele technieken en standaarden gebruikt. Het doorgeven van een signaal betekent niet langer dat de dienst die erin verpakt zit ook werkt (dan wel geen storingen in de rest van de dienstverlening veroorzaakt). Als het specifiek gaat om HbbTV, welke als voorbeeld in de toelichting op het amendement wordt genoemd, dan zal in 9 van de 10 digitale televisiehuishoudens de dienst die door het signaal van de omroep wordt aangesproken daarom ook niet gaan werken. Dit komt omdat de dienst niet op de set-top-boxen van de pakketaanbieders werkt. Met gebruik van insteekmodules (CI+) werkt de dienst wel, maar enkel zo lang de pakketaanbieder geen eigen interactieve omgeving heeft draaien. In Nederland zijn naar schatting slechts 800.000 CI+ modules verkocht.⁴ Het is dus onwaarschijnlijk dat met het voorliggende amendement het daarmee beoogde doel, namelijk dat de dienst ook werkt, wordt bereikt. Om deze diensten in de toekomst op set-top-boxen en CI+ modules te laten werken is verdere standaardisering nodig en moeten er technische aanpassingen worden gedaan.

Ook zijn er economische argumenten te noemen, die voor een groot deel samen hangen met de hiervoor genoemde technische argumenten. Er moeten door zowel pakketaanbieders als consumenten aanzienlijke investeringen worden gedaan, bijvoorbeeld in de aanschaf van set-top-boxen. Bij de ene pakketaanbieder wordt de set-top-box meegeleverd, bij de andere aanbieder moet de consument deze zelf aanschaffen. De gedane investeringen in de infrastructuur, set-top-boxen en interactieve diensten komen met een dergelijke verplichting tot volledige integrale doorgifte onder druk te staan. De diensten van de omroepen zijn namelijk niet zonder meer compatibel met de huidige dienstverlening van de pakketaanbieders. De gekozen standaarden sluiten technisch niet op elkaar aan, omdat er voor verschillende standaarden is gekozen die interactieve televisie mogelijk maken. Voorbeelden van deze verschillende interactieve televisieplatforms zijn Horizon TV van UPC, Ziggo Interactieve TV, KPN Interactieve Televisie Online en HbbTV. Als reeds gedane investeringen niet kunnen worden terugverdiend en nieuwe investeringen wettelijk zouden worden afgedwongen, is het niet ondenkbaar dat er juridische procedures worden gestart.

Tot slot zijn er enkele juridische argumenten. Bij het omroepsignaal via de kabel, glasvezel, ether, koper en satelliet gaat het om *managed services*. Daarbij gaat het om een gesloten infrastructuur waarbij afspraken worden gemaakt tussen omroep en pakketaanbieder. Het is daarom de vraag of de analogie naar netneutraliteit opgaat. Bij netneutraliteit gaat het om een open infrastructuur, waarbij een partij die een dienst doorgeeft geen contractuele relatie heeft met de Internet Service Provider. Netneutraliteit is een toegangsraagstuk en is daarom geregeld in de Nederlandse telecomwetgeving. Als een dergelijke verplichting wordt geregeld in de Mediawet dan dient dit in overeenstemming te zijn met de Nederlandse telecomregels en het Europese regelgevend kader. Er wordt in Europa nu voor het eerst naar dit onderwerp gekeken, onder andere in reactie op het Groenboek van de Europese Commissie⁵ en de

⁴ Verreweg het overgrote deel van de Nederlanders kijkt via een set-top-box of CI+ module naar digitale televisie.

⁵ De Europese Commissie heeft op 24 april 2013 het Groenboek «Vorbereiding op een volledig geconvergeerde audiovisuele wereld: Groei, creatie en waarden» gepubliceerd. De Commissie heeft daarbij alle belanghebbenden verzocht voor 31 augustus 2013 te reageren.

daaraan verbonden publieke consultatie. Ik kom over de Nederlandse reactie op dit Groenboek nog met uw Kamer te spreken. Artikel 31 van de Universeledienstrichtlijn bepaalt dat lidstaten een doorgifteverplichting kunnen opleggen voor radio en televisiezenders en bijbehorende facilitaire diensten. In de toelichting op deze richtlijn wordt met name gesproken over diensten ten behoeve van personen met een handicap. Het is daarom de vraag of hetgeen dat in het amendement wordt omschreven als bijkomende facilitaire diensten bij het omroepsignaal onder een dergelijke doorgifteverplichting mogen vallen. Indien de Europese Commissie van mening is dat dit niet het geval is, leidt dit mogelijk tot een inbreukprocedure.

Zoals eerder aangegeven heb ik in het voorjaar een eerste serie gesprekken gevoerd met betrokken partijen, juist omdat dit een belangrijk onderwerp is. In deze gesprekken is gebleken dat de partijen over dit onderwerp nog niet altijd bij elkaar aan tafel zaten en nog niet op de hoogte waren van elkaars plannen. Verder hebben omroepen en pakket-aanbieders, naar ik begrepen heb, ook nog niet echt onderhandeld over de doorgifte van deze diensten. Op mijn initiatief zijn deze partijen nu meer met elkaar in gesprek geraakt. Dat proces bevindt zich echter nog in de beginfase, de marktpartijen zijn nu eerst aan zet. Ik zal proberen het proces actief te bevorderen, waarbij mijn uitgangspunt is dat interactieve diensten de kijker moeten kunnen bereiken. Ik zal uw Kamer hierover voor de behandeling van de mediabegroting verder informeren.

- **Kamerstuk 33 426, nr. 13 is vervangen door amendement 33 426, nr. 18**
- **Kamerstuk 33 426, nr. 14 is vervangen door amendement 33 426, nr. 17**
- **Kamerstuk 33 426, nr. 15 is vervangen door amendement 33 426, nr. 20**
- **Kamerstuk 33 426, nr. 16 is vervangen door amendement 33 426, nr. 19**
- **Kamerstuk 33 426, nr. 17. Gewijzigd amendement van het lid Klein ter vervanging van dat gedrukt onder nr. 14 (50PLUS-fractie)
Onderwerp: 2 themakanalen in standaardpakket**

Reactie

Ik ontraad dit amendement.

Toelichting

Ik begrijp de wens van het lid Klein om bepaalde kanalen voor alle burgers te garanderen. Daarbij noemt de indiener Politiek24 en Journaal24 in de toelichting. Deze kanalen dienen zowel een maatschappelijk als democratisch doel.

Het amendement ontraad ik omdat ik er geen voorstander van ben dat de politiek zich met de inhoud van de programmapakketten gaat bemoeien. Een uitzondering daarop wordt gemaakt voor de algemene programmakanalen van de landelijke publieke omroep en de programma's van de regionale, lokale en Vlaamse publieke omroep. Deze kanalen worden daarom ook met name in de Mediawet 2008 genoemd.

- **Kamerstuk 33 426, nr. 18. Amendement van het lid Klein (50PLUS-fractie)**
Onderwerp: alle regionale omroepen in standaardpakket

Reactie

Ik ontraad dit amendement.

Toelichting

Het lid Klein stelt voor dat alle regionale omroepen in het standaardpakket moeten worden doorgegeven. In het verleden is hier door de Kamer al vaker over gesproken. In 2008 is met een amendement van het toenmalige lid van de Tweede Kamer Atsma in de wet opgenomen dat het programma van de regionale publieke omroepen uit de aangrenzende provincies ook opgenomen moet worden in het digitale standaardpakket.

Het lid Klein stelt een uitbreiding van de bepaling voor die het gevolg was van het amendement Atsma. Dit heeft naar mijn mening meerdere bezwaren:

- Het legt een onevenredig hoog beslag op het standaardpakket (13 regionale zenders in het standaardpakket van 30).
- Veel consumenten hebben geen behoefte aan regionaal (of lokaal) nieuws dat niet voor hen bestemd is. Het voorstel verplicht dat een pakketaanbieder in bijvoorbeeld Zeeland om ook de regionale omroepen van bijvoorbeeld Groningen en Friesland in het standaardpakket op te nemen. Voor sommige pakketaanbieders betekent dit dat zij regionale omroepen moeten gaan doorgeven die nu nog helemaal niet in hun pakket zijn opgenomen.
- Alle programma's van de regionale publieke omroepen zijn online te bekijken. De burger die het regionale nieuws uit een andere provincie wil bekijken heeft via internet toegang tot deze programma's.

- **Kamerstuk 33 426, nr. 19. Amendement van het lid Jasper van Dijk (SPfractie)**
Onderwerp: opnieuw regelen van de toegangsomroepen

Reactie

Ik laat het oordeel over dit amendement over aan de Kamer.

Toelichting

Wat de toegangsomroepen betreft moeten er op grond van de huidige Mediawet 2008 lokaal in de grote steden zowel analoog als digitaal maximaal 2 extra televisiekanalen en 5 extra radiokanalen worden doorgegeven. In het wetsvoorstel wordt de verplichte doorgifte van extra toegangsomroepen analoog afgeschaft en digitaal beperkt tot 1 radioprogrammakanaal.

Bij nader inzien zijn de gevolgen voor de toegangsomroepen behoorlijk ingrijpend en de gevolgen voor de pakketaanbieders relatief beperkt. Ik heb er dan ook geen bezwaar tegen dat het wetsvoorstel op dit punt wordt gewijzigd

- **Kamerstuk 33 426, nr. 20. Amendement van het lid Klein (50PLUS-fractie)**
Onderwerp: één keuzezender in standaardpakket

Reactie

Ik ontraad dit amendement.

Toelichting

Het amendement biedt iedere consument de mogelijkheid één eigen kanaal te kiezen in het standaardpakket. Naar ik begrijp is dit technisch mogelijk, mits dat ene kanaal al wordt doorgegeven in een van de digitale pakketten. Het amendement hint op de gedachte dat iedere consument volledig zijn eigen zenderpakket kan samenstellen. Een sympathiek idee dat nooit is doorgevoerd, omdat een dergelijk pakket dan zeer duur zou worden. Zie bijvoorbeeld ook de passage hierover in de brief aan de Tweede Kamer voorafgaand aan dit wetsvoorstel.⁶

Ik ontraad dit amendement om de volgende redenen:

- Het standaardpakket is een balans van concurrerende prijsstelling en een gevarieerd aanbod. Daarvoor is het nodig dat een omroep en pakketaanbieder bij de onderhandelingen over het standaardpakket zekerheid hebben over het bereik. Een omroep binnen het standaardpakket heeft een andere business case dan een omroep in een pluspakket. Het amendement frustreert de onderhandelingen tussen deze partijen.
- De consument kan cherry-picken door bijvoorbeeld een duur buitenlands kanaal of nichezender, Eredivisie Live, HBO of een adultkanaal in zijn standaardpakket te kiezen. Daarmee worden kanalen uit pakketten getrokken die niet los aangeboden kunnen worden. Het is maar de vraag of een omroep dat accepteert.
- De kosten van dit ene extra kanaal zullen worden doorberekend in het standaardtarief van de betreffende abonnee. De kans is groot dat hij duurder uit is, dan wanneer hij een pluspakket neemt met meerdere kanalen.
- Het geheel geeft een zeer grote administratieve last voor de pakketaanbieder die per consument het standaardpakket moet aanpassen en moet onderhandelen met de omroepen.

Ik hoop dat ik u hiermee voldoende heb geïnformeerd.

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
S. Dekker

⁶ Kamerstuk 32 033, nr. 10, blz. 4, vierde alinea.